

ΠΑΝ.Σ.ΥΠ.Ο

Πανελλήνιος Σύλλογος Υπαλλήλων
ΟΑΕΔ - Τ.Ο.Ε.Ε - Τ.Ο.Ε.Κ

Αθήνα, Σολωμού 60, τηλ. : 6942559470, 6973691989, 2105281485, mail : syl.pansypo@gmail.com, pansypo@dypa.gov.gr

url : www.pansypo.gr

Αρίθμ.Πρωτ. 602/15.12.2025

Η κοινωνία δεν αντέχει άλλη απαξίωση

Μισθοί φτώχειας, στέγη άπιαστο όνειρο, δημόσιες υπηρεσίες υπό διάλυση

Απεργούμε απέναντι στην πολιτική φτωχοποίησης, ιδιωτικοποίησης και κοινωνικής διάλυσης

Ο Πανελλήνιος Σύλλογος Υπαλλήλων ΟΑΕΔ – Οργανισμού Εργατικής Εστίας και Κατοικίας -συμμετέχει στην 24ωρη Πανελλαδική Πανδημοσιοϋπαλληλική Απεργία στις 16 Δεκεμβρίου 2025, που κήρυξε η ΑΔΕΔΥ, ενάντια στον αντιλαϊκό και κοινωνικά άδικο κρατικό προϋπολογισμό. Έναν προϋπολογισμό κοινωνικής αφαίμαξης, που μεταφέρει μεθοδικά και συνειδητά όλα τα βάρη στους εργαζόμενους.

Με μια **εξευτελιστική «αύξηση» το 2024**, που εξανεμίστηκε πριν καν φτάσει στους μισθούς από τον πληθωρισμό, την ακρίβεια και τη φορολογία, η κυβέρνηση προσπαθεί να βαφτίσει την απώλεια εισοδήματος ως στήριξη. Στην πραγματικότητα, οι μισθοί των δημοσίων υπαλλήλων έχουν **καταρρεύσει σε όρους αγοραστικής δύναμης**, βρίσκονται στα χαμηλότερα επίπεδα των τελευταίων δεκαετιών και δεν καλύπτουν ούτε τις στοιχειώδεις ανάγκες. Την ίδια στιγμή, η ειδική εισφορά αλληλεγγύης συνεχίζει να αφαιρεί εισόδημα από μισθούς ήδη αποδεκατισμένους, ενώ η κυβέρνηση περικόπτει στην πράξη την κοινωνική πολιτική, την πρόνοια και τη στέγαση, στερώντας πόρους από τους πιο αδύναμους για να εμφανίσει πλασματικά «δημοσιονομικά πλεονάσματα». Πρόκειται για συνειδητή πολιτική επιλογή φτωχοποίησης, όχι για αδυναμία ή συγκυριακό λάθος.

Η κυβέρνηση αρνείται να αποκαταστήσει τις μισθολογικές απώλειες, αρνείται να καταργήσει την εισφορά αλληλεγγύης και επιλέγει να συντηρεί ένα καθεστώς φτωχοποίησης των εργαζομένων στο Δημόσιο, την ώρα που απαιτεί από αυτούς να κρατούν όρθιες κρίσιμες κοινωνικές υπηρεσίες με ελάχιστους πόρους και προσωπικό.

Καθώς η κυβέρνηση διατηρεί σταθερά τα **ίδια εισοδηματικά και περιουσιακά όρια για τα προνοιακά επιδόματα**, παρά τη σαφή αύξηση της φτώχειας και του κόστους ζωής τα τελευταία χρόνια, χιλιάδες συμπολίτες αποκλείονται από κρίσιμες μορφές στήριξης. Με αυτή την πολιτική αφήνεται εκτός σημαντικό τμήμα των δικαιούχων, η δαπάνη για προνοιακά επιδόματα έχει μειωθεί κατά περίπου **1 δισεκατομμύριο ευρώ (27,3%) σε σχέση με το 2019**, και η κυβέρνηση αρνείται να αναπροσαρμόσει τα κριτήρια ώστε να περιλαμβάνονται όσοι πραγματικά έχουν

ανάγκη. Η άρνηση αυτή αποτελεί πολιτική επιλογή που παγιώνει την κοινωνική ανισότητα και στερεί δικαιώματα από τους πιο ευάλωτους.

Οι υπηρεσίες της Δημόσιας Υπηρεσίας Απασχόλησης λειτουργούν μέσα σε αυτό το πλαίσιο γενικευμένης απαξίωσης. Η επικείμενη απόλυση εργαζομένων ορισμένου χρόνου, η τραγική υποστελέχωση, η έλλειψη μηχανικών για την κάλυψη μεγάλου τεχνικού αντικειμένου, ο σχεδιασμός για το 2026 με έναν μόνο τοπογράφο μηχανικό, οι βρεφονηπιακοί σταθμοί χωρίς μόνιμες προσλήψεις και οι υπηρεσίες στέγασης με ελάχιστο προσωπικό συνθέτουν μια εικόνα εγκατάλειψης.

Δεν πρόκειται για αδυναμία, ούτε για τεχνικό ή διοικητικό πρόβλημα. Πρόκειται για **συνειδητή και κεντρικά σχεδιασμένη πολιτική επιλογή της κυβέρνησης**, που απαξιώνει συστηματικά τις κοινωνικές δομές και τις δημόσιες υπηρεσίες, ώστε να εμφανίζονται ως «αναποτελεσματικές» και να ανοίγει ο δρόμος για την **ιδιωτικοποίησή τους**. Η υποστελέχωση, η έλλειψη πόρων και η διάλυση κρίσιμων λειτουργιών δεν είναι τυχαίες αλλά το άλλοθι για τη μεταφορά αρμοδιοτήτων σε ιδιώτες και εργολάβους, για την ανάθεση έργων σε εξωτερικούς παρόχους, για την εμπορευματοποίηση της κοινωνικής πολιτικής, της πρόνοιας, της κατάρτισης, της στέγασης και της ψηφιακής διαχείρισης. Ήδη πολλές υπηρεσίες του Δημοσίου λειτουργούν με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, μέσω αναθέσεων, outsourcing και εργολαβιών, με αποτέλεσμα την υποβάθμιση της ποιότητας, την αύξηση του κόστους για το Δημόσιο και την απώλεια κοινωνικού ελέγχου. Αυτή η πολιτική δεν εξυπηρετεί τις ανάγκες της κοινωνίας, αλλά συγκεκριμένα συμφέροντα, και οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στη διάλυση του κοινωνικού κράτους.

Η πολιτική αυτή αποτυπώνεται ξεκάθαρα και στη ΔΥΠΑ. Την ώρα που οι υπηρεσίες αποψιλώνονται από προσωπικό και κρίσιμες δομές λειτουργούν οριακά, βασικές λειτουργίες **εκχωρούνται σε ιδιώτες**. Η κατάρτιση και η πιστοποίηση δεξιοτήτων υλοποιούνται σχεδόν αποκλειστικά μέσω ιδιωτικών παρόχων και ΚΕΚ, με το Δημόσιο να περιορίζεται σε ρόλο διαχειριστή κουπονιών. Ο ψηφιακός μετασχηματισμός της ΔΥΠΑ βασίζεται σε αλληπάλληλες αναθέσεις σε ιδιωτικές εταιρείες για πληροφοριακά συστήματα, εφαρμογές και ψηφιοποιήσεις αρχείων, την ίδια στιγμή που οι ίδιες οι υπηρεσίες παραμένουν υποστελεχωμένες και αδυνατούν να αναπτύξουν εσωτερική τεχνογνωσία.

Ακόμη και κρίσιμα αντικείμενα που σχετίζονται με τη στέγαση και την ακίνητη περιουσία της ΔΥΠΑ αντιμετωπίζονται χωρίς ενίσχυση των δημόσιων τεχνικών υπηρεσιών, οδηγώντας είτε σε αδράνεια είτε σε προσφυγή σε εξωτερικούς συνεργάτες. Το αποτέλεσμα είναι διπλό: από τη μία υποβαθμίζεται ο δημόσιος χαρακτήρας των υπηρεσιών και από την άλλη αυξάνεται το κόστος για το Δημόσιο, ενώ οι εργαζόμενοι καλούνται να «μπαλώνουν» κενά χωρίς μέσα και χωρίς προσωπικό. Αυτή είναι η ουσία της ιδιωτικοποίησης μέσω απαξίωσης: πρώτα διαλύεις τη δημόσια λειτουργία και μετά τη δίνεις ως έργο στην αγορά.

Ιδιαίτερα στο πεδίο της στέγασης, η κατάργηση του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας και του Οργανισμού Εργατικής Εστίας αποτέλεσε στρατηγικό πλήγμα. Η κατάργηση του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας (ΟΕΚ) άφησε κυριολεκτικά το στεγαστικό ζήτημα στην πλήρη αναρχία της αγοράς χωρίς κανένα κοινωνικό δίκτυο ασφαλείας. Το αποτέλεσμα είναι ότι η Ελλάδα έχει καταγράψει από το 2022 έως σήμερα μία από τις **μεγαλύτερες αυξήσεις τιμών ενοικίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση**, με σωρευτική άνοδο που υπερβαίνει το **40% σε πολλές περιοχές**, και κυρίως

στα μεγάλα αστικά κέντρα, όπου η μέση ζητούμενη τιμή κατοικίας στην Αθήνα έχει σχεδόν εκτοξευθεί **κατά 40% από το 2022** και στη Θεσσαλονίκη κατά περίπου 33%.

Την ίδια στιγμή, σύμφωνα με στοιχεία της Eurostat, οι Έλληνες δαπάνησαν το **35,5% του διαθέσιμου εισοδήματός τους για ενοίκιο, δάνειο και λογαριασμούς κατοικίας το 2024**, ποσοστό που είναι **κατά πολύ υψηλότερο από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο (19,2%)** και κατατάσσει τη χώρα στην κορυφή μεταξύ των κρατών-μελών ως προς το βάρος του κόστους στέγασης για τα νοικοκυριά. Δεν πρόκειται απλώς για μια αύξηση τιμών αλλά για βαθιά κοινωνική μετατόπιση του βάρους στο εισόδημα των εργαζομένων και των νέων, όπου ένα δυσθεώρητο ποσοστό του εισοδήματος απορροφάται από τη στέγαση, καθιστώντας «άπιαστο όνειρο» την πρόσβαση σε αξιοπρεπή κατοικία για όλο και περισσότερα νοικοκυριά.

Αυτή η εικόνα επισφάλειας είναι το αποτέλεσμα μιας πολιτικής που επέλεξε να διαλύσει δημόσια στεγαστική πρόνοια, να εγκαταλείψει την παραγωγή προσιτής κατοικίας και να αφήσει την κατοικία να γίνει εμπόρευμα για λίγους, ενώ τα εισοδήματα και η αγοραστική δύναμη της πλειοψηφίας συνεχίζουν να συρρικνώνονται κάτω από την πίεση της ακρίβειας και του βάρους των ενοικίων.

Δηλώνουμε την αλληλεγγύη μας στους αγρότες που βρίσκονται σε κινητοποιήσεις σε όλη τη χώρα και δίνουν αγώνα επιβίωσης. Αντιμετωπίζουν εκρηκτικό κόστος παραγωγής, χαμηλές τιμές στα προϊόντα τους, ενεργειακή ακρίβεια και φορολογική πίεση, ενώ η κυβέρνηση απαντά στα δίκαια αιτήματά τους με καταστολή και αυταρχισμό αντί με ουσιαστική στήριξη. Ο αγώνας των αγροτών για να παραμείνουν στη γη τους και να παράγουν είναι κοινός με τον αγώνα των εργαζομένων στο Δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα για αξιοπρεπή ζωή.

Απαιτούμε ουσιαστικές αυξήσεις μισθών, επαναφορά 13ου και 14ου μισθού, κατάργηση της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης, μόνιμες προσλήψεις, καμία απόλυση εργαζομένων ορισμένου χρόνου, αύξηση του προϋπολογισμού για τον ΟΠΕΚΑ και τα προνοιακά επιδόματα, αναπροσαρμογή των εισοδηματικών ορίων και συγκροτημένη δημόσια στεγαστική πολιτική με κοινωνικό πρόσημο με την ίδρυση ενός Δημοσίου Οργανισμού Στέγασης.

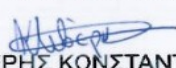
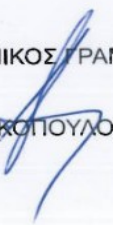
Ο αγώνας ενάντια στη φτώχεια, την ακρίβεια και τη διάλυση του κοινωνικού κράτους είναι κοινός.

Όλοι και όλες στην απεργία και στις κινητοποιήσεις στις 16 Δεκέμβρη.

Για ουσιαστικές αυξήσεις μισθών, κοινωνική προστασία και ενίσχυση της πρόνοιας.

Για **δημόσια στεγαστική πολιτική** που να εγγυάται αξιοπρεπή κατοικία.

Για **δημόσιες υπηρεσίες με προσωπικό, επαρκείς πόρους και κοινωνικό ρόλο**, όχι υπηρεσίες εγκατάλειψης και απαξίωσης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ		Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
 ΛΙΒΕΡΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ		 ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

